Paulus <Diaconus> [Editor]; Surgant, Johann Ulrich [Editor]: Homiliarius doctorum de tempore et de sanctis a Paulo Diacono collectus
Basel: Nicolaus Kesler, 1498 Seite 174

tiens discipulis dicit: Sic oportebat christũ pa-
ti: ⁊ resurgere a mortuis tertia die: ⁊ p̄dicari ĩ no-
mine eius penitentiam: ⁊ remissionem peccatorũ
per omnes gentes. Pauci enim ex plebe israeliti-
ca ip̄o p̄dicante crediderũt: innumeri vero gẽtiũ
populi: viã vite illo moriente secuti sunt. Super
hos nanq3 dũ adhuc passibilis viueret pertulit: a
passibili vo vita mortuos strauit. Quod bene sam
pson in semetip̄o dudu3 figuraliter expressit: qui
paucos quidem dum viueret interemit: destructo
autem templo hostes innumeros cum moreretur
occidit. Quia nimirũ dominus ab eleuatione su-
perbie paucos cum viueret: plures vero cum tem
plu3 sui corporis solueretur extinxit: atq3 electos
ex gẽtibus quos viuendo sustinuit: simul omnes
moriendo prostrauit. Recte itaq3 postq̄3 inferna
penetrasse se edocuit: considerandã mox terre lati
tudinẽ subiunxit. Dominꝰ itaq3 noster ad huma
ni generis redemptionẽ veniens: velut quendam
de se in necem diaboli hamũ fecit. Assumpsit eni
corpus: vt in eo vehemoth iste quasi escã sua mor
te carnis appeteret: quam mortem dum in illo in
iuste appetit: nos quos quasi iuste tenebat amisit
In hamo ergo eius incarnatõis captus est: quia
dum in illo appetit escã corporis: trãsfixus est acu
leo diuinitatis. Ibi quippe inerat hũanitas que
ad se deuoratorem duceret: ibi diuinitas que per-
foraret. Ibi apta infirmitas que p̄uocaret: ibi oc
culta virtus: que raptoris faucem trãsfigeret. In
hamo igit̃ captus est: quia inde interijt vnde de
uorauit. Et quidem vehemoth iste filiũ dei incar
natum nouerat: sed redẽptionis nostre ordinem
nesciebat. Sciebat enim q̄ redẽptione nostra in-
carnatus dei filius fuerat: sed omnino q̄ isdẽ re-
demptor noster illum moriẽdo transfigeret nesci-
ebat. Ne ergo iste hũanis mortibus cetus insidi-
ans: quos vellet vltra deuoraret: hamus hic fau-
ces ruptoris tenuit: ⁊ se se mordentem momordit
Superest vt vnusquisq3 nostrum tanto se plenius
auctori subijciat: quãto cõtra se verius violentas
aduersarij vires pẽsat. Quid namq3 nos nisi pul
uis sumus? Quid vo ille nisi vnus atq3 in celesti
bus spiritibꝰ? Et q̄d adhuc maius: sũmꝰ. Quid
eni de p̄pria vtute audeat: quãdo cõtra angelorũ
principem puluis pugnat? Sed quia supernorũ
spirituũ conditor terrenum corpus assumpsit: re-
cte iam superbientẽ angelum puluis humilis vin
cit. Et dignum est vt vincatur puluere: qui forte3
se credidit deserto creatore: vt superatus inueni-
at quia defecit elatus. Ualde autẽ seuiẽs anhelat
q̄ eum ip̄m ima crucient. Homo ad summa con
scendat q̄ in illa celsitudine subuecta caro p̄ma-
net: a qua tantus ip̄e spiritus sine fine p̄iectus ia
cet. Sed loca mentiũ mutauit ordo meritorum:
sic sup̄bia meruit deijci: sic hũilitas exaltari: qua-
tenus ⁊ celestis spiritus erigendo se tartarũ tolle
ret: ⁊ terra humilis sine termino super celos re-
gnet. Prestante dño nostro iesu christo: qui viuit
⁊ regnat in secula seculoꝝ. Amen.

Feria secunda.
Luce. XXIIII.

In illo tẽpore. Duo
ex discipulis iesu ibant in castellũ: quod erat
in spatio stadiorũ sexaginta ab hierlẽ salẽ no-
mine emaus. Et ipsi loquebantur adinuice3
de om̄ibus que acciderant. Et factum est dũ
fabularẽtur ⁊ secũ quererẽt: ⁊ ipse iesus ap-
propinquãs ibat cũ illis. Oculi aũt eorum te
nebantur: ne eum agnoscerẽt. Et ait ad illos
Qui sunt hi sermones quos cõfertis adinui-
cem ambulãtes ⁊ estis tristes? Et respõdẽs
vnus cui nomẽ cleophas: dixit ei. Tu solus
p̄egrinꝰ es in hierusalẽ: ⁊ non cognouisti que
facta sunt in illa his diebus. Quibꝰ ille dixit
Que? Et dixerunt. De iesu nazareno: qui fu
it vir p̄pheta: potens in opere et sermone co
ram deo ⁊ omni populo. Et quomõ eum tra
diderũt summi sacerdotes ⁊ principes nostri
in dãnationẽ mortis: ⁊ crucifixerũt eũ. Nos
aũt sp̄abamus q̄ ipse esset redẽpturus israel
Et reliqua. Omelia beati Gregorij pape.
In quotidiana vobis solẽnitate laborãtibus pau
ca loquenda sunt: ⁊ fortasse hec vtilius proderũt:
quia sepe ⁊ alimenta que minus sufficiunt: auidi
us sumunt̃. Lectionis ergo euangelice sũmatim
sensum statui non per singula verba discutere: ne
dilectionẽ vestram valeat sermo p̄lixior expositi
onis onerare. Ecce audistis fratres charissimi: q̄
duobus discipulis ambulãtibus in via: non qui-
dem credentibus: sed tamen de se loquẽtibus do-
minus apparuit: sed eis speciẽ quã recognoscerẽt
nõ ostendit. Hoc ergo egit foris dominus in ocu
lis corporis: quod apud ipsos agebatur in oculis
cordis. Ip̄i namq3 apud semetip̄os intus ⁊ ama
bant ⁊ dubitabant. Eis autẽ dominus ⁊ foris p̄-
sens aderat: ⁊ quis esset nõ ostendebat. De se loquẽ
tibus p̄sentia3 exhibuit: sed de se dubitãtibus co
gnitionis sue speciem abscondit. Uerba quidẽ cõ
tulit: duriciã intellectus increpauit: scripture sa-
cre mysteria que de ip̄o erãt aperuit: ⁊ tamẽ quia
adhuc in coꝝ cordibus peregrinus erat a fide: ire
se longius finxit. Fingere nãq3 cõponere dicimꝰ
vnde ⁊ cõpositores luti: figulos vocamus. Nihil
ergo simplex veritas per duplicitatem fecit: sed ta
lẽ se eis exhibuit in corpore: q̄lis apud ip̄os erat
in mente. Probandi autẽ erant: si hi qui eum ⁊ si
necdum vt deum diligerent: saltem vt peregrinũ
amare potuissent. Sed quia extranei esse a chari
tate non poterant: hi cum quibus veritas gradie
batur: eum ad hospitium quasi peregrinũ vocãt
Cur autẽ dicimus vocant: cum illic scriptum sit:
⁊ coegerunt illum? Ex quo nimirũ exemplo colli
gitur: quia peregrini ad hospitium non solum in-
uitandi sunt: sed etiã trahendi. Mensam ponũt:
cibos offerunt: ⁊ deum quem sacre scripture expo
sitione nõ cognouerant: in panis fractione cogno-
scunt. Audiendo ergo precepta dei illuminati nõ
sunt: faciendo illuminati sunt: quia scriptũ est. Nõ
auditores legis iusti sunt apud deu3: sed factores
legis iustificabunt̃. Quisquis ergo vult audita in
telligere: festinet ea que ia3 intelligere potuit ope
re implere. Ecce dominus nõ est cognitus du3 lo
queret̃: ⁊ dignatus est cognosci dum pascit̃. Ho
spitalitatem ergo fratres charissimi diligite: chari
tatis opera amate. Hinc eni p̄ paulũ dicit̃: Cha-
ritas fraternitatis maneat in vobis: ⁊ hospitalita

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-469/0174
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG